

Man foretog dernæst:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1195).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Endvidere foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920 og Lov Nr. 154 af 1. April 1921.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 477).

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Dette Lovforslag, som nu foreligger vedtaget af det andet høje Ting, er meget let overskueligt. Det gaar ud paa at nedsætte Konjunkturtillæget med en Trediedel, dog saaledes, at der for de gamle Pensionisters Vedkommende, det vil sige de Pensionister, som var pensioneret ifølge Lønningslove, der ligger forud for Tjenestemandsløven af 1919, kun fradrages en Sjattedel. Denne Imødekommenhed overfor de gamle Pensionister vil antagelig koste Statskassen 700 000—800 000 Kr., men man har fundet det rigtigt at vise dem denne Imødekommenhed, idet deres Stilling vedblivende, selv efter Lov af 22. December 1920, er væsentlig ugunstigere end de Pensionisters, som blev pensioneret efter Tjenestemandsløven; der kan være forskellige Enkelttilfælde, hvor

det ikke holder Stik, men saaledes er det gennemgaaende. Jeg vil have under Overvejelse, naar Loven af 22. December 1920 skal fornyes, at søge denne Ordning for de gamle Pensionisters Vedkommende ændret, saaledes at deres Stilling ikke bliver afhængig af Konjunkturtillæget. Dette er jo kun noget forbigaaende, og jeg tror derfor ikke, det vil være rigtigt i Længden at knytte de gamle Pensionisters økonomiske Forhold til det. Det er altsaa min Hensigt for Fremtiden.

Man har fra Tjenestemændenes Side ment, at det var for strengt overfor dem at nedsætte Konjunkturtillæget med en Trediedel, og der er derfor ikke naaet Tilslutning fra Tjenestemandorganisationerne til dette Lovforslag. Nu er det maaske ogsaa lidt for meget forlangt, at Folkudtrykkelig skal give Tilslutning til en saadan ikke uvæsentlig Nedsættelse af deres Indtægter, saa for saa vidt er det ikke for mig kommet overraskende, at der viste sig nogen Modstand. Jeg henstillede til Tjenestemandorganisationerne, at man for at formindske det ubehagelige og skadelige ved dette Tab for dem, som daarløst kunde bære Tabet, fordelte de resterende to Trediedele af Konjunkturtillæget efter Forsørgerhensyn. Herom har jeg ført langvarige Forhandlinger med Tjenestemandrepræsentanterne, men kun een Organisation mente, at man kunde tiltræde det, nemlig Lærernes Organisation, hvorimod alle de andre erklærede ikke at ønske det, og saa fandt jeg ingen Grund til at paa-tvinge dem det. Hvad selve Konjunkturtillæget angaar, var det, da Loven vedtoges i 1919, en udtrykkelig Forudsætning fra alle Partiernes Side, at hvis Landets Erhvervsforhold forværredes væsentligt, og hvis Statens økonomiske Forhold blev væsentligt trangere, maatte Konjunkturtillæget falde bort; det blev sagt fra alle Partiernes Ordføreres Side. Jeg vilde altsaa have ment mig berettiget til at foreslaa, at Konjunkturtillæget fuldstændig bortfaldt, og naar jeg har nøjedes med at foreslaa en Reduktion med en Trediedel, skyldes det væsentligt to Forhold: dels Hensynet til, at Tjenestemændene en stor Del af Krigsperioden igennem arbejdede for Lønninger, der var for lave efter det daværende Prisniveau, og først ret sent opnaaede Tillæg, som raadede Bod derpaa, dels den Omstændighed, at der er foretaget forskellige andre Reduktioner i Tjenestemændenes Indtægter i Løbet af det sidste Aar. Jeg tænker her for det første paa de Reduktioner i Dyrtdistillæget, som er en naturlig